

DE KWESTIE

Pijn tussen de portretten van Israëli's die op 7 oktober tijdens het Supernova-festijn zijn gedood of gegijzeld door Hamas. FOTO ANP/HH

OPINIE Marieke de Bie, NJvI

'Stop Nederlandse steun voor aanwakkeren haat'

De Onafhankelijke Commissie voor Mensenrechten (ICHR) – in 1993 opgericht door Yasser Arafat – zetelt in Ramallah. Het is een van de meest prominente mensenrechtenorganisaties van de Palestijnse gebieden. Het bestuur van ICHR bestaat uit veertien personen, allen vooraanstaande leden van de Palestijnse maatschappij. Nederland steunt de organisatie met jaarlijks bijna €400.000 aan ontwikkelingshulp.

'Slimme overwinning'

Voel me trots op de slimme overwinning die door patriottische geesten gepland is, meldt een ICHR-bestuurslid op 9 oktober 2023 op Facebook, doelend op de bloedige aanslagen op nietsvermoedende Israëliërs van 7 oktober. Wie een planning maakt, bereikt 7 oktober, post hij enkele dagen later.

Ook een ander bestuurslid van ICHR beschouwt de aanslagen als bijzonder effectief. Hij heeft banden met een organisatie die op 8 oktober een verklaring post op Facebook: *Oh, onze heldenmensen: sinds gisterochtend 7 oktober 2023 gaan de kampioenen de strijd aan... Zij wisten de barrière te doorbreken en de nederzettingen te bestormen.*

Tot 7 oktober leek Nederlands ontwikkelingsgeld goed en veilig besteed aan de Palestijnse mensenrechtenclub ICHR. Omdat bestuursleden de aanslagen van Hamas openlijk bejubelen, moet ons land de steun bevriezen en onderzoek doen, vinden de Nederlandse Juristen voor Israël.

Een derde ICHR-bestuurslid spreekt op Facebook haar trots uit over de aanslagen. Zij deelt een bericht waarin wordt gemeld dat er genoeg gijzelaars zijn om alle Palestijnen uit de Israëlische gevangenis vrij te krijgen.

Dit is slechts een kleine greep uit de posts op sociale media van de bestuursleden en medewerkers van deze Palestijnse ngo, waarin zij openlijk terreur verheerlijken. Uit sommige posts lijkt zelfs een bepaalde betrokkenheid bij de aanslagen naar voren te komen.

Waar ligt de grens?

Het is een vraag die de laatste maanden steeds terugkeert: wat betekent het voor de financiering als blijkt dat medewerkers van een ngo de aanslagen van 7 oktober hebben verheerlijkt? Wat is nog acceptabel en wat niet meer? De demissionair minister voor Bui-

tenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking heeft hierin tot op heden geen standpunt ingenomen. De informatie over de ICHR ligt al sinds begin februari op haar bureau, maar een reactie blijft uit. Dit is zorgwekkend. Het gaat bij het ICHR namelijk om terreurverheerlijking door de top van de organisatie; mensen die over de koers van de organisatie gaan en over de financiën. Gezien hun steun

De ICHR, zetelend in Ramallah, moet voorlopig geen cent Nederlands geld meer krijgen, vindt de NJvI. FOTO ANP/HH

voor het gedachtegoed en de daden van Hamas, bestaat het risico dat het geld dat zij ontvangen wordt doorgesluist voor terroristische doeleinden. Nederland moet onderzoeken of bestuursleden en medewerkers van ICHR een aandeel hebben gehad in de aanslagen en of zij banden hebben met terroristische groeperingen. In de tussentijd moet de steun aan deze organisatie worden bevroren.

Haat

Het is ook belangrijk dat de minister verder kijkt dan het directe risico van terrorismefinanciering. Sinds 7 oktober heeft de ICHR grote hoeveelheden berichten verspreid, waarbij ruim gebruik wordt gemaakt van gemanipuleerd beeldmateriaal en opruiende teksten. Deze berichten hebben als doel vijandigheid jegens Israël te creëren en de eigen zaak op de agenda te zetten. De organisatie lijkt op deze manier mee te doen aan de propaganda-oorlog die gaande is tussen Israël en Hamas. Het is niet te verkopen dat Nederlands ontwikkelingsgeld bijdraagt aan activiteiten die de haat nog verder aanwakkeren.

Marieke de Bie, namens de Nederlandse Juristen voor Israël (NJvI)

door
Maarten
van Aalderen

IN HET VIZIER

Correspondenten

‘Oh, woon je in Kenia?! Wat interessant!’ ‘Ja, en hij in Tel Aviv, zij in Barcelona, zij in Bangkok en hij in Rome.’ Als je met iemand van buiten onze groep buitenlandcorrespondenten even contact hebt, zoals met een ober of een taxichauffeur, is de verbazing altijd groot dat we allemaal perfect Nederlands spreken terwijl we op de meest verschillende plekken van de wereld wonen. Zulke taferelen zijn vaste prik als De Telegraaf de ‘correspondentendagen’ houdt, waarbij alle buitenlandcorrespondenten op de redactie in Amsterdam worden uitgenodigd. Ik ben zelf de nestor van het gezelschap; ik ben sinds ruim 27 jaar correspondent vanuit Italië.

Met deze collega's bijeen zijn is ongelofelijk nuttig. Met Annelies Bogaards (Parijs), Bas van Brecht (Stockholm) en Ruth van der Kolk (Peking) hebben we er vers bloed bij. De correspondent uit Brussel, Alexander Bakker, vraagt mij alles over de Italiaanse premier Meloni. Nu wij twee dagen met elkaar zijn opgetrokken, zal hij mij makkelijker bellen als hij iets nieuws over de Italiaanse regering wil weten. Met Rob Savelberg (Berlijn) vergelijk ik uitvoerig de Duitse en Italiaanse politiek en cultuur. Voor onze correspondent in Israël, Ralph Dekkers, is het prettig om een paar dagen verlost te zijn van de spanningen in het Midden-Oosten. Maar we vragen hem het hemd van het lijf over zijn ervaringen. Ook voor onze correspondent Mischa van Diepen is het lekker ontspannen om er tussenuit te gaan na

Nuttig om collega's uit hele wereld te spreken

al zijn oorlogsreportages in Oekraïne. Deze twee correspondenten werden terecht door hoofdredacteur Kamran Ullah in het zonnetje gezet. Ik heb trouwens tientallen vragen op Kamran afgevuurd. Dit was de kans om meer te weten te komen over het reilen en zeilen van mijn werkgever die ik dagelijks bel. En voor hem was het erg nuttig om van ons te weten wat er bij ons allemaal speelt.

De correspondentendagen versterken de band met onze werkgever. Dankzij deze dagen begrijpen wij beter hoe ontzettend veel ontwikkelingen zich afspelen bij De Telegraaf. Er zijn verschuivingen in taakverdelingen, de technologische ontwikkelingen gaan snel en het bedrijf is uiterst dynamisch en speelt erop in. We krijgen duidelijk inzicht over wie wat doet, wie wij wanneer moeten bellen en wat er gaat veranderen. Ik ben zelf razend nieuwsgierig naar de bereikcijfers van de papieren krant, de internetpagina's en het leesgedrag van wie De Telegraaf op internet leest. Het bereik blijkt gigantisch en veel mensen lezen ons via de mobiele telefoon.

De vrees is altijd dat er juist tijdens de correspondentendagen iets heel belangrijks gebeurt in één van de landen waar we zitten. Tijdens de vorige correspondentendagen was Joost van Mierlo net aangekomen vanuit Londen en werd hij door het laatste nieuws direct gedwongen om weer met het eerste vliegtuig terug te keren. Ik zelf mocht blij zijn dat de paus deze dagen niks is overkomen.